

[Boligministeren.]

har været værdigt til at komme i udvalget til forhandling — er det i sig selv helt klart, at den boligaftale, der er truffet partierne imellem, og hvoraf også aftalen om fondsdannelsen er en vigtig del, må holdes af de partier, der har deltaget i aftalen. Det er da også anerkendt af SF, at de aftaler, der er truffet partier imellem, må holdes, hvilket naturligvis også vil gælde, hvis der træffes aftaler med SF. Derfor må jeg anbefale, at man stemmer mod det ændringsforslag, SF her har stillet, ligesom jeg må anbefale, at man stemmer mod liberalt centrums underændringsforslag.

I øvrigt kan jeg sige, at i de aftaler, der blev truffet i januar i fjor, indgik også tanken om at anbringe en del af de midler, der kom ind ved lejeforhøjelsen, i en offentlig boligfond. Der er altså ikke noget nyt i liberalt centrums forslag; man var inde på de samme tanker i de forhandlinger, der fandt sted, og det resulterede netop i dannelsen af de to fonde.

Første næstformand (From): Jeg minder om, at det stadig væk er ændringsforslagene, forhandlingen drejer sig om.

Axel Ivan Pedersen: Når hr. Kai Moltke giver udtryk for, at han ikke havde nogen reel mulighed for at stille sit ændringsforslag i udvalget, idet han fremsætter en bemærkning om, at det var ordførerne, som ordnede denne sag, gør jeg opmærksom på, at det må bero på en erindringsforskydning. Vi havde jo et møde i det samlede udvalg, hvor jeg bragte disse tanker frem til diskussion, og denne diskussion resulterede i en enstemmig vedtagelse af, at ministeren — vi diskuterede jo problemet sammen med ministeren — skulle komme med et forslag, som ordførerne derefter skulle se på. Således forholder det sig med denne sag. Når man i øvrigt om det ændringsforslag uden for betænkningen, som hr. Kai Moltke på socialistisk folkepartis vegne har stillet, siger, at det er fremkommet som et resultat af den debat, der fandt sted i sidste uge ved anden behandling af disse lovforslag, så understreger det jo kun rigtigheden af mine påstande i den pågældende debat, og en henvisning til, at man i valgkampen har sagt noget andet, kan jeg

kun acceptere så vidt, at det, man sagde, ikke var, at provenuet skulle indgå i en statslig boligfond, men at boligforliget skulle væltes, og man har så tydeligt, som det overhovedet kunne gøres, givet udtryk for, at hvis man fik væltet boligforliget, var det ensbetydende med, at befolkningen skulle slippe for lejeforhøjelserne. Det var vel også derfor, at vælgerne i så stor udstrækning, som tilfældet var, stemte på socialistisk folkeparti, for jeg er helt bombesikker på, at hvis det ændringsforslag, som nu stilles om, at provenuet skal indgå i en statslig boligfond, havde været offentligt fremme forud for valget den 22. november, så havde man ikke fået så mange stemmer, som man fik på valgdagen.

Hr. Kai Moltke gjorde nogle bemærkninger om selve boligforligets formål, men da denne debat kun drejer sig om ændringsforslagene, må jeg vente, til lovforslaget i sin helhed sættes til debat, med at gøre bemærkninger vedrørende den fremsatte påstand om, at boligforligets formål var dette ene: at forære grundejerne milliardbeløb; det vil jeg altså vende tilbage til.

Jeg vil bare gentage, hvad jeg sagde før: vi vil anbefale tingets medlemmer at stemme for boligministerens ændringsforslag og at stemme imod såvel socialistisk folkepartis som liberalt centrums ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 i tillægsbetænkningen
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen af *Antonsen* og *Inger-Lise Bech Hansen* (se sp. 1515)
forkastedes med 99 stemmer mod 2; 15 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslaget uden for tillægsbetænkningen af *Kai Moltke* og *Kampp* (se sp. 1515)
forkastedes med 124 stemmer mod 18; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.